

Írta:

2012. június 06. szerda, 10:49

---

Egy példányának is félmillió forint az eszmei természetvédelmi értéke. Alig nagyobb, mint egy feketerigó. Vajon milyen élőlény lehet ez? . Nos, a haris hazánk egyik legveszélyeztetettebb madárfaja. A kora tavaszi súlyos károkat okozó nádégetések ellenére az idén is visszajött. Ez a "hazája". Mi emberek már a szülőföld fogalmát sem akarjuk érteni.

" Tengereken, világokon túlra vágnak a súlyuk vesztett szívek,

Pedig mit az ember itthon elveszt, földön, égen nem lelheti meg.jut eszembe Váci sora.

Ez az ökölnyi lény itt él falunk szélén. Egy estébe nyúló fárasztó iskolai program után / miután feleségemet megnyugtattam hollétem felől/ a minap megálltam alig fél órára hazafelé tartva a mocsármaradvány közepén. Nádirigók, nádiposzták, cserregtek,s megállás nélkül énekelt zizegő hangján az újjászületés örömétől mámoros tücsökmadár. Hatalmas, fényes telihold ömlött a susogó növénytömegre. Álltam a kocsni mellett. Szellő se rebtent, csak a pára szállt alá felhőként a bodzavirágú éjszakában. Ekkor kéttagú recsegő hang vegyült az életet éltető madárkoncertbe. Semmivel össze nem hasonlítható volt ez a hang. Figyeltem, bár tudtam, hogy a madárka megpillantása már csak a szürkület miatt sem lesz lehetséges. A telehold és a csillagos ég is tele lett egy pillanatra a hariskakas kiáltásaival. Nem volt messze tőlem, úgy 50-lépésnyire gondoltam a rejtőzködőt. Hallgattam jó ideig a természet csendes zaját. Majd egy Litke felől elszáguldó kocsni véget vetett a csendnek az ősi csodának. Ilyenkor érzi a földhöz közelhajolni tudó ember a bölcs Tolsztoj szavát. . "a boldogság: egynek lenni a természettel." Keveseknek sikerül! Sajnos nem e felé neveljük gyermekeinket. A Plázák, a milliós nagyvárosok dzsungelében ma jobban eligazodik a legtöbbük, mint egy árokpárt sokszínű fajgazdagságában. Az emberiség hanyatlása a kultúra hanyatlásával kezdődött, Olvastam Lorenztől, s én hozzátenném a hanyatlás a természet elvesztésével is párosult. Pedig a természet a legnagyobb kultúra. Nagyobb, mint bármely, amit ember produkálhat. A rohanásban elfelejtjük, hogy jó néha megállni, magunk vagy társakkal - mindegy. Csak úgy állni szótlanul. Nézni az eget, egy fát, egy villódzó fecskét, egy cikázó vízirovart, egy virágra szálló zengőlegyet..És hallgatni. Egyébként is túl sok és fölösleges a beszéd. A természet csak jeleket ismer, mégis tökéletesen kiigazodnak lényei. Álltam ott, a haris már elosont a sűrűben. Zajos csend volt, az élet zaja. A nádirigó meg csak énekelt torkaszakadtából. Csak a csend beszélt. Éreztem köztük vagyok, emberként is csak annyi, mint itt az illatozó mocsárréten minden egyes lény.

Írta:

2012. június 06. szerda, 10:49

---

Csak élni akar. Nem akarja nevét könyvekbe írva, ércbe faragva megőrizni. Csak élni, csak élni ott, akképpen és addig, olyan formára teremtve, ahogyan a Nagy Isten azt eltervezte.

